

HIRDETMEÉNYEK.

előfizetést pénzre és a kiadás körüli panaszok
valamint a lap szellemi részét illető
minden közlemények ide intézendők

Hírmegjelölés csak ismert kezekről
fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

369

Flófzetési ár:

Helyben házhoz hozva vagy vilk e postán
küldve:

Egész évre	10 ft — kr
Félévre	5 ft — kr
Negyedévre	2 ft 30 kr
Egy órára	1 ft — kr

Hirdetési díj:

Öt-hasábospetitorsor egyszeri beigtatásáért 5 kr
Hélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr
Nyilttér 4 hasábos petitorsort 20 kr.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

XIII. évfolyam 1886.

Debreczen. Csütörtök július 1.

126. szám.

A képviselők szünideje.

Mult szombaton volt az országgyűlés mindkét hazának, az 1885—6-iki ülésszakban utolsó ülése. A törvényhozás termel két és fél hónapra bezáródott s a képviselők legnagyobb része örömmel hagyja ott a főváros füledt levegőjét, hogy a vidéken saját háza tájékan körül nézhessen. Mert hit nagy idő az, ami most ott a vidéken következik a mezőgazdasággal foglalkozókra. Most dől el néhány hét alatt, hogy milyen lesz az aratás, s hogy ennek eredményéhez képest milyen lesz az anyagi viszonyok alakulása nemcsak a gazdakra, hanem kereskedőink és iparosainkra nézve is, miután nálunk a mezőgazdaság prosperálása a legterjedtebb körben kihat ezekre is — s az esetben, ha mezőgazdáink sorsa nem javul — ők is ugyancsak nehéz napokat fognak élni.

A képviselőtől természetesen senki sem veheti rosz néven, hogy most a szünidők alatt legelső sorban saját gazdaságuk ügyeinek rendezésére fogja őket foglalkoztatni. Tegyek is ezt, mert ezzel nemcsak maguknak, hanem az országnak is hasznára vannak.

Azonban a saját ügyeikről való gondoskodás nem fogja betölteni az egész törvényhozási szünidet. Marad nekik még masra idjük. Nevezetesen arra, hogy a megbízókkal való összeköttetésük szálaikat, amelyek addig, míg fenn vannak a fővárosban, kisebb-nagyobb mértékben megszoktak lazítani — újból szorosabbra fűzzék. Lesz elég alkalomuk meggyőződni arról, hogy a közvélemény miként ítél a törvényhozók működéséről. Helyeseli-e azt, ami a lefolyt ülésszakban történt, vagy vannak alapos kifogásai azon eljárás ellen, amelyet megbízóitjai követtek.

Hát valóban így is kellene ennek lenni, mondják sokan. A képviselőknek mindig hűen kellene azon hangulathoz

alkalmazkodniok, amely választók körében uralkodik. Csak hogy lehet-e ez nálunk... nálunk, ahol a nagyközönség körében a politika iránt ugyiszóván teljes apathia kapott lábra.

Ezen ellenvetésben van igazság tagadhatatlanul, már t. i. arra nézve, hogy a nagyközönség általában véve nem nagy érdeklődéssel van politikai ügyeink intézése iránt. Van rá eset akárhányszor, hogy a legmélyebbre ható kérdések sem képesek a hangulatot annyira felélelni, hogy azokkal egyenként is foglalkozzanak, mint hogy éppen a lapok egy-egy vezérezikét elolvassák, s az ezek által előidézett oly természetű benyomásnak — amilyen színezetű éppen az a lap volt, melyet olvastak — hatása alatt úgy a fogak között elmorogják, vagy legfeljebb kávéházi asztaltársaik előtt néhány odavetett szóval fejezzék ki ítéletüket.

S hogy az ilyen futólagos ítélet legtöbb esetben éppen a kormány politikájára szokott a legkevésbé kedvező világlátást vetni, az egyszer bizonyos... és könnyen érthető is; mivel még a legkomolyabb politikai körében is azoknak a helyzete, akiknek csak kritizálni, csak tagadni kell — sokkal előnyösebb, mint azoké, akik arra vannak hivatva, hogy nemcsak szóval, hanem tettel is csinálják a politikát.

Igy esik meg azután, hogy még azoknak is, akik egészben helyesnek tartják a kormány működését, s előforduló alkalommal a legtávolabbról sem vonakodnak azt erejüktől teljességgel támogatni, — megkönnyebbül a szívük, ha elmondhatják, hogy hát hiszen még sem megy minden úgy, mint ahogyan kellene.

Ezen a visszás állapoton segíthetnek legtöbbet a képviselők, akik az országgyűlési szünidet alatt folytonosan választók körében tartózkodnak. Azon be-

folyasuknál fogva, amellyel egy a nyilvános életre, valamint a messze szétágazó társadalmi körökre is bírnak, a naponként való sürübb-ritkább érintkezések nyomán sokszor alig észrevehetően s minden feltűnés nélkül képesek oda hatni, hogy nemcsak az újságokból való futólagos, hanem a körülményeknek szélesebb látóköréből való megítéléséből eredő politizálás jöjjön szokásba.

Ily irányban különösen a kormányparti képviselőknek jut tágabb körű feladat. Ők igen hasznos munkát végeznek azzal, ha hazáuk politikai kérdéseinek alapos mérlegelésére nyújtanak alkalmat. Mert annyi bizonyos, hogy a kormány működésének alapos megvitatása, — oly megvitatása, amelynél nemcsak a felszínes tünetökből, hanem országunk összes viszonyainak méltatása mellett vonják le a következtetéseket — nagyon alkalmas lesz arra, hogy igen sokat annak helyességéről meg is győződn.

De hogy visszatérjünk azon állításra, amely szerint nálunk a nagyközönség egyáltalában nem tudna már érdeklődni a politikai ügyek iránt — fel kell ide vonatkozólag emlitenünk, hogy sokan, nem is kell mondanunk melyik táborból — egészen komolyan állítják, hogy a nemzet politikai apathijája is a Tiszaialom egyik szomorú következménye. Hogyan? Az által, hogy a nagy közönség már teljesen el van készülve arra, miként az, amit a kormány akar, mindig keresztül is megy s így feleslegesnek tartja azon törni a fejét, hogy miképpen lehetne is azt jobban végezni.

Erre legelőször is az a megjegyzésünk, hogy a nemzet politikai apathijája csak látszólagos. Csak alkalom és jóirányú vezetés kell — és a politikai kérdések megfelelően élénk érdeklődést lesznek még mindig képesek kelteni az ország minden vidékén. Ehhez természetesen elsősorban éppen bizonyos parla-

menti körök részéről volna a példaadásra szükség; — amennyiben azt kellene gyakorlatilag megmutatni, hogy az ellenzéknek is lehet nagyobb feladata, mint éppen feltétlenül mindenáron gáncsolni azt, ami a kormányköréből kikerül.

Mert ám meg is lehet fordítanunk a fennebb idézett állítást. Azt is lehet mondanunk, és talán éppen annyi alapos-sággal, hogy a nagyközönségnek a politikai ügyek iránt való érdeklődését nagy mértékben képes csökkenteni azon eljárás, melyet az ellenzék követ... t. i. a folytonos negatio, anélkül, hogy megmutattatnék, vajjon egyáltalában meg nem másíthatott körülmények között lehetett volna-e egyik vagy másik kérdést helyesebben megoldani, s hogy annak a helyesebb megoldásnak mi lett volna az igazi, gyakorlatilag kivihető módja.

Az ily természetű küzdelemnek bizony sokaknál meg van a deprimáló hatása, s unottá teszi a parlament működésével való bővebb foglalkozást éppen azoknál, a kik hazai viszonyainkat terjedtebb körű nézőpontról képesek megítélni...

Egy nagy büne mindenesetre van Tisza Kálmánnak, már t. i. az ellenzéki pártokkal szemben. Az, hogy oly erősen tudja a képviselőház többségét együtt tartani; együtt tartani azon meggyőződés megérettelése mellett, hogy éppen ő az, ki ma legelsőül van hivatva a nemzet érdekeinek megfelelő politikát érvényesíteni. Parthiveinek ezen meggyőződését nem ingatták meg a letelt ülésszak eseményei sem.

Es a nemzet azon része, amely nagyon jól tudja, hogy annyi sok bajunknak, a melyekkel a közel multban küzdöttünk, s amelyek még a jövőben még reánk várnak — igazi betetőzése lett volna az, ha még a kormányváltások is pusztították volna a nemzet önbizalmát és a külföld előtt való hitelét: tel-

„Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

M e g h a l t.

Irtá: Káli Hegedűs József.

A nagy költő Tompa Mihály egyik legsebbe költeményében azt mondja: születünk, meghalunk, ezt könnyű érteni, rajta megnyugodni nehéz, igen nehéz.

Tegnapelőtt igen rosz napom volt; egy szerencsétlen ifjú koporsójánál voltam, aki alig latott többet 20 tavaszán elmúlni, s a sors úgy akarta, hogy rövid életének forduló pontjánál én is mindég ott szerepeljek; koporsójánál állva, eszembe jut a mult s önkenytelen elmerengés az ember gyarlóságain, s a végzet borzasztóságán. Talán ha nem tette volna ezt! Talán ha nem ment volna oda. Talán így talán úgy.

Talán! s a vége az hogy itt fekszik hidegen, halványan. Egyszerű ravatalánál az anyja és nagyanyja zokog kétségbeesetten: nincs fiam, nincs unokám többé. Oh uram miért mérted ráuk e csepést! A különben oly szomorú képhez az egyszerű szobácska még szomorúbb keretet képez. A meghatottságtól megindulva alig voltam képes pár szót szólani: nyugodjanak meg jó aszonyok, neki talán jobb így; a jó Isten, ki mindnyájunk dolgát intézi így akarta azt s hogy miért akarta így, azt ő tudja legjobban.

Szinte megkönnyebbültem, midőn elhagytam a kis szobát, s nem hallottam többé az anyai zokogást, mely szívem mélyéig hatolt, s könyveket csikart ki szememből. Otthon még nagyon sokáig előttem lebegett a szomorú kép, s feljuttatta onlékembem az egész szomorú történetet, úgy amint azt itten leírom.

* * *
Pár év előtt egy unalmas nyáron, mikor a mort seson tatópontján volt, én és egy barátom arra voltunk a kegyetlen sorrtól

kárhóztatva, hogy Debreczenben kellett lennünk. A máskor oly kedélyes, szives magyar város most kihalt volt, nem csak ösmerost, de egyáltalában embert is alig lehetett látni, nagyon természetes, hogy mi ketten, kiket a sors annyira egymáshoz utalt mindég együtt voltunk, s igyekeztünk egy mást mulattatni, a mi rendszeren azzal végződött, hogy a kanapé két oldalán, én balra, barátom jobbra dölve elaludtunk, aztán ezzel a mulatsággal megis voltunk elégedve nagyon. Hja, a mort sesonba pláne városban, az ember nem igen válogathat. Ennek a felejtethetlen nyárnak egyik reggelén rohan be barátom hozzám, az ajtóig tudta az örömtől és izgatottságtól kiugyitni, s már odakint kiabálta hogy örüljek én is, mert ma színház lesz! műkedvelői előadás. Valami gyermekek fogják a „Falu roszát“ a Korona színházban felállított színpadon előadni valami jótékony csejára. Na persze ez nagy újság volt a mort sesonban hát csak hamar siessünk.

Megváltottuk a jegyet, mi voltunk az elsők s az 1-ső és 2-dik számot kaptuk; egész nap nem beszéltünk egyébről, mint az esti előadásról, s talán az opera megnyitásiának estéjén nem voltam izgatottabb és nem vártam nehezebbre a függöny felgördülését mint akkor. Be is ültünk a terembe már 1/2 óra pedig az előadás kezdete csak 7-re volt ígérve. No de eljött a 7 óra is fel húzták a kis kurtinát s a sok műkedvelő közt ott volt az én szerencsétlen gyermek emberem is, mint G ö n d ö r S á n d o r a kít most ott sirat a szomorú kis szobába a 2 özvegy: az anyja és a nagyanyja. Akkor láttam legelőször. Szép hangja, s merész játéka meglepett, előadás után táncz volt, s én G ö n d ö r S á n d o r o r n a k nem késtem a legnagyobb megelégedésemet nyilvánítani.

Ezután egy hoszu év folyt le, egy évnek minden emberre nézve sok öröme és bánata van. Volt nekem is elég, vagy legalább is bizonyosan annyi, hogy az egész színi

előadást és szereplőket velem végkép elfeledtettem, egy hogy más fél év múlva, midőn az én kis G ö n d ö r S á n d o r o r n a k eljött hozzám, hamarjában alig ismertem meg; ő aztan nagyroviden bemutatva magát s előadta, hogy miután ő a színpályára lép, tudja hogy nekem a fővárosban sikerült szélesebb ösmeretségi kört szerezeni a színművészek társágában, — arra kér, hogy ajánlanám őt ösmerőseimhez.

Megtettem és ézenkívül megtakarított pénzeseimből ráerőltettem pár forintot, hogy én azt neki kölcsön adom, s majd lesz idő a mikor én azt tőle majd vissza kapom. Még párszor volt nálam elutazása előtt, s erősen megígérte hogy felvételi vizsgájának a színi tanodában eredményéről engemet fog legelőbb tudósítani. S csak ugyan 10 nap múlva kaptam egy boldogságtól áradozó levelet, a melyben én a föld legnemesebb keblű emberének lettem elismervo (ilyet s-b kaptam többet se ezelőtt se azóta), s a melyben a hála legnagyobb hangján köszöni meg az irányában tett sziveségemet, tudatja hogy felvették s hiszi hogy ebbe nagy részem van nekem. En irtam aztán neki egy biztató levelet, lefestettem előtte a színi pálya rózsáit és töviseit, s végül meleg barátságom meg tartását ígérve neki tudattam vele, hogy pár nap múlva én is tel megyek Pestre tanulmányaim folytatása végett.

Itt ismét meg látogattam, s el jött hozzám többször. Szembetűnő volt a változás a mio itt át ment, az előbbi ártatlan romlatlan kedélyű gyerek határozatlan könnyelmű élet nyomait viselte arcán s én nem késtem új jó tanácsokkal ellátni, bár Isten látja lekem igen sokszor én rám is nagyon rám fért volna ilyesmi. Ez úgy látszik bántotta őt, s talán rosz névau is vette tőlem mert látogatásai kezdtek mind ritkábbak lenni, míg végre egészen el maradtak.

Egy csunya zord deczemberi délután, meleg szobácskából néztem a hulló hó pely-

beket s a siető embereket; mindenki igyekezett dolgát végezni, s lehető hamar fedél alá jutni, éppenséggel nem sétára való idő volt, merengésből egyszerre a házamester hangja riasztott fel a ki egy levelet hozott, mint mondá egy nyári ruhába öltözött ur küldte, a ki már egy jó óra óta lent sétált. En sietve vettem át a levelet, mely írónnal volt írva, s melynek minden egyes során nagyon látszott, hogy a kéz, mely azt írta, nagyon reszkedett. Tartalma körülbelül ez volt: „Fázom és éhezem, nincs lakásom és nincs mit ennem, a mult éjtel sétálva töltöttem az utcán, de ha még az éjtel is által kell sétálnom, úgy azt hiszem, kevés nap marad még számomra fenn.

Azért tudatom ezt levelben esdve még egyszer segítségért mert a szegény nem vitt rá, hogy magam mondjam el. Bocsnat, hogy czeruzával írok de az utcán nem lehet tentát kapni.“ Ez volt a második levél, a mit a nagyreményű ifjútól kaptam, de mennyire különbözött ez az elsőtől. En rögtön le siettem s felvezettem őt meleg szobácskámba, egygyuttal jó esteliről is gondoskodtam, örömmel láttam mint lett a hidegtől és éhségtől fehér és kék arca vörösebb, s egész lénye azt látszott mondani: milyen jól érzem magamat a párnapi nyomorgás után. Kéves idő múlva elaludt diványomon s bizonyára nagyon szép álmái lehetnek, mert oly édesen mosolygott, hogy szinte megirigyeltem.

A mint elaludt én elisiettem a szomszéd utcára s számárá egy szerényke lakást vettem, s a szembe levő kis vendéglőbe kifizettem egy óra a hostját. Szegény ő mikor megtudta, hogy most már megint van lakása, oly boldog lett.

En is ilyen valamit éreztem, mert az a tudat lelkesített, hogy most jót tettem.

Ezután újra szét kergetett bennünket a sors, én haza jöttem, hogy a karácsonyi szünidőt itthon töltsem családom körében, ő pedig meguava Pesten az örökös nélkülözést,

tük tegnap, hogy inspektió Pálffy y az indóházhoz melyet 3 hord-küldött. A hullá elé a 112 és 113 si sinek közelé-ári Antal te István ebcsi szt üsmerték fel. egy hosszú ron- valószerűleg a itzer vasuti hogy a szeren- el, mindazonáltal enn, hogy gyil- ezért Mészáros megindította

Az éjjeli rend- zégtáblára asad- ratovics S. tott Vega Gyula zonyára valami ott trefájából ke helyre, gardája- atveheti.

las. Seper Kaje- datulajdonosnak kós és szinten perében (utóbbi- a f. évi majus- me tolytan el- törvénysek at- napjának d. e.

ottnak van szo- tudatni, misze- az idea is mér- adó alatt Junus tolyamot kezd, a tni hoten- es penteken reg- ni a megneve- zetermében reg- Alajos rajztanar. A-i N-r" írja: egy uni no jott kocsonkért 3000 mint 10 szazalek va meg is adtak re teve, jo ked- "Tudja e, pénz kelt; aram ia akarok utazni , vagy ha ez nem oket."

mike percsi er- eg egy tudosi- utan írja levele- gyelme. a M- elékség és az erien de izással lette. Az erde- volt a neuzeti a mulatság gnek a mutato Vacsora este 8 0 óráig tartott. ott mar a fiatal- ez. A tanczban sa (H.-Pályiró.) Füzerey Piroška

közt családis

ajkával, össze- z hasonló állast ernakban, lusta rougeteg amos

zetest; a tanító jatszotta a zsol- us . . . benedic- nek által kísérve akkor megfordult, an végigtutottam k az arczam, ki mit kérel megyek. es latszott, ko- zez hasonló so- tiszta szemé- zretetremé-tó jó szendit három. De-re, tiszta jó pater noster- a, mosta a kelyhet, s visszazarta tem hogy pita- gesz gyülekezet- ögtek, mindenki jobban akana almos szemek, metlenül az oitar- óvá a miniszt- polnát. Egy pil- piébano; predi- atam családso- vó újra megje- eán, találják si, pilanatban min- esében, mialatt a t. Végigtutotta egy bamulatoma tet és elkezdett

(Sarándró) Gábor Emma és Bella nővérek (Bodnázáról) Kun Erzsike (Monostor Pályiró) Nagy Kornél, Sinaí Irén és Emma nővérek, Szeghy Juliska, Jolánka és Erzsike nővérek. Sinay Luiza (Debrecezenből) Tóth Honka (Sámszentől) Váradi Mariska (N.-Váradiól) Vekerdai Honka stb. urhölgyek. — Továbbá Batáry Istvánné (Hoszu Pályiról) Füzerey Ferenczné (Sarándró) Gábor Nandorné (Bodnázáról) Kaszas Jozsefné, Kun László M.-Pályiról. Nagy Lajosné, Oszváth Lajosné (Kis Marjáról) Sinay Károlyné, Sinay Samuelné stb. — Ezen mulatság hogy a varaközön fölül oly fényesen sikerült öv. Szeghy Julianna és Sinaí Károlyné urhölgyeknek köszönhető, de különösen az előbbinek ki dacára változó egészségével nem kimélte magát az azzal össze kötött faradságtól és a nagyobb mérvű áldozattól, s ezért tartsa meg ott az ég, igen-igen soká hogy hasonló mulatságok élen még többször is láthassuk és nekünk kellemes mulatságot szerezhessen. A miike Piroš összetartó intelligenciáján kívül ott láttuk Becey Antalt a lezredes féldandár parancsnok urat és még több közvadászregben és honved tiszat, továbbá Debrecezenből szinte ezen mulatság kirándult jogász és gazdasági talságot, kik mint mindig ugy most is kiváló kedvvel rötták le az igazán szép nem- mel szemben a tanczei tartozásait. A mulatság reggeli 6 óráig tartott és azután a községi paronkét séált be a községre, hol egymásnak isten védelmet mondottunk azzal, hogy jövőre ismét találkozunk. Egy vendég.

— Hírek Maramarosból. Maramaros Szigeten — a Tisza ugy maradt, hogy a legközelebbi napokban befejezett uszodát magával ragadta s csak több kilométernyire sikerült az uszoda egyes részeit kitogni. A több heti esőzés után derült, szép napok következtek be s ennek következtében a viskvarnegyi, Kabolapolyanai (gyortyan-ngeti) és breoi furdok is megelénkáltak. Napról-napról-napra sokan keresik föl a tróborókások a kis-lonkai hátrában épült vadaskastélyát is, melyhez gyönyörű vidéken kitűnő karbau tartott országút vezet. E vadaskastélyt M. Szigetből mástélórányira fekszik s közelében a Rónaszék irányában vágott lovagló uton, arnyas erdőben pompás sétát kínálkozik.

— Egy szép no tragikus vége. Nem lett öngyilkos, nem is féltekeny kedvese ölte meg s mégis tragikus véget ért Miss May Francis Hull az angol főváros egyik legszebb asszonya, a ki saját furdó kádjába balt. Miss Hull leerkvés előtt bement a furdó szobájába s ott megfurdott. Minthogy feltűnően sokáig nem jött ki s hozzátartozói, a kik az ajtót megkopogtatták, választ nem kaptak, az az egyik batyja végre felmászott a házetetőre, a honnan a furdószobába be lehetett látni. Nagy reménytel láttá, hogy huga ott fekszik a kádban, fejével a víz alatt. Azonnal lesietett, feltörte a furdószoba ajtaját s a nőt, ki tenyleg megfurdult s az életnek semmi jelét már nem mutatta, kihúzta a kádból s atvitte a hálozobájába, míg másik batyja orvosot szaladt, de minden kísérlet, hogy felélesztésze, hasztalan volt. Minthogy öngyilkosság a gondolni sem lehet, a szerencsétlen-seggett csupán akkép magyarázhatni meg, hogy az iju hölgy a furd szobában lévő nagy hosegtoi elájult s fejével belebukott a vízbe és ott megfurdult.

— A kolera. A Fiumében és Triestben az utóbbi napokban előfordult kolera esetekre vonatkozólag, a következő hivatalos jelentés tetetett közbe: „Egy Fiumében a ho 25-én történt haláleset következtében, melyről az a gyanu, hogy kolera okozta elrendeltetett, hogy az onnan osztrák kikötők-be közvetlenül érkező hajók orvosi vizsgálat alá vetessenek, s hogy a hiszálló utasok felől a kikötői es tengeri egészségügyi hatóságok a helyi politikai hatóságok jelentést tegyenek. — Triestből az a távirati jelentés erkezik: Az orvosok, a kik a szombaton meghalt tizenegy éves Messenió Teréz holt testét felboncolták, konstatálták, hogy a halál ársiai kolera okozta. Udinnában tegnap keiten estek kolera-ba, az egyik meghalt, — Fiumében másik gyanus eset is előfordult.

— Magyar világ Londonban. Hétfőn nyit meg a Londonban a Battenberg Beatrix hercegnasszony a királynő leánya védnöksége mellett rendezett „Magyar vásár és keleti bazar.“ Pár napig divat lesz a magyar jelmez, mert az udvar és az arisztokrácia hölgyei általán a jótékonycélu vállat a élén. magyar jelmezben kísérték Beatrix hercegnasszonyt, a megnyitási ünnepély végén pedig meg céardást is tanczoltas, a mi angol „fordításban“ mindenestre érdekes látvány lehet. A kiállítást tömegesen látogatták. Gazdag kiállítású és érdekes tartamú alkalmi könyv is jelent meg „The Hungarian market“ címmel. Tartalmának és rajzának jó része magyar tárgyú, szerkesztője is magyar: Felberman Lajos ki a fényes unopálynok egyik rendezője. A kötet első képe Munkácsy Mihálynak saját maga által rajzolt arcképe, aztán színyomatu képek mutatják be az eger- vidéki, bakonyi, csabai népviselet, több, rajz ismét a székelet, tótot, románt sat. Ez illusztrációk általában eléggé sikerültek, de egyik lapon aztan van mégis furcsaság: magyar magnósok diszruhában. Már hogy ehhez hol vettek a mintát, bajos volna kitalálni. Az a kis mosoly azonban, melyet ez a rajz csal ki nem zavar tulságosan. Egy másik rajz Blaha Lujza és Jaszay Mari asszonyokat mutatja be és Székely Kornélia kisasszonyt

ig több más rajz keleti, máltai sat. tárgyak- ra, népviseletekre vonatkozik. A szövegben terjedelmeseb ismertetést olvasunk Magyarországról s a magyar népszokásokról. Felberman Lajostól vonzóan irt cikket magyarországi Szent Erzsébetről mrs Arnytogetől és „Hungary“ címmel lendületes költeményt George Cotterelltől, ki mint az angol nemzethez méltan közel állót lelkesen üdvözli a magyart, mely ezer év óta vitézül és becsüllettel fenntartotta, honát, melynek koronája tulragyogja tényben a mellette élt és egymásután eltűnt nemzeteket, melyekre most miut biztos oszlopra támaszkodik Ausztria, nevét is átváltoztatva Ausztria-Magyarország névre sat. Közül a kötet agrammot lord Tennysontól, költeményt Mijatovicné asszonytól, lord Lyttontól sat.

— A párbajszabályokról érdekes vita folyt a párisi esküdszék előtt szombaton, a Drumont-Mayerféle párbajügynek tárgyalása alkalmából. A vitas kérdés, mint már említettük, az volt, hogy a „Gaulois“ szerkesztője, midőn ellenfeleinek vitörét megfogta és azután sebet ejtett az ellenfele, a „súlyos testi sértés“ vétségét követte-e el. Erre a kérdésre nézve halgatták ki a segédeket. Durny, aki Drumont segédje volt, oda nyilatkozott, hogy a segédeknek meg kellett engedniök, hogy a felek neki menjenek egymásk. Az elnök megjegyzi, hogy akkor a párbaj kesharozza fajul. Durny erre azt feleli, hogy épp úgy meg van engedve az ellenfelet közvetlen közelből támadni, mint 50 méterre hátrálni; hevesvérű embereknel ezt nem lehet megakadályozni. Aki ilyenkor közbeveti magát, annak teszi ki az egyik félt, hogy felnyársalják; a jó isten tudná mind a két félnek a kezét és kardját elkupai. A közvetlen közelből való támadással segítnek magukon azok, akik nem tudnak vivni, mikor ellenfelek már husz éves vívó. A tanu ezután elmondja hogy Meyer kezét akkor kapta el, mikor ez Drumont vitörét fogta, így tehát tagadhatatlan, hogy Meyer a hibát elkövette; hogy csak utóbb ejtette-e a sebet Drumonton, azt nem constatatatták a segédek, de nem tehető fel, hogy Meyer ezt zaudékosan tette volna; nyilván fel volt igazva. Ferrier Pál azzal magyarázza Meyer igaztosságát, hogy Drumont hallatlan névvel támadott; Meyer, aki Drumonttal sokkal kisebb, önkénytelenül kapta el Drumont vitörét. Roulez ismeretes vívó így nyilatkozott: Mikor a felek oly közel vannak egymáshoz, hogy vitörök már nem találkozhataak, akkor a párbaj ökölvívássá fajul, és ekkor minden természetszerű védekezési mód meg van engedve; a segédek ilyenkor tartoznak közbe lépni és tanu a Dion-Magnier párbajban, mikor a felek szintén így csaptak egymásra, azt tette, hogy elkapta a felek vitöréit; ez néha nehéz de nem lehetetlen. Treille tanu kijelentette, hogy végtelen sajuánál, ha ké-vivássá fajuló párbajnál kellene segédkeznie. Bal Károly tanu elmondta, hogy Drumont szörnyű hévvel támadott és a párbajnak kérsé való verekedés jelleget adta. A tanuk kihallgatása utána Jambais ügyész azt fejtegette, hogy Meyer vétkes volt, mert a bakéz használata meuthetetlen; hisz ép azért találtak fel a párbajt, hogy az osztónt legyözze a loyaltás; Meyer nem állithatja, hogy a közlelőli való támadás meglepte, mivel már előre volt értesítve arról, hogy a párbaj milyen heves lesz. Ezzel szemben Zenté ügyvéd, Meyer valóje kifajtá, hogy a közvetlen közelből való verekedésnek már semmi köze sincs az uri emberek közti harcshoz; a vitör feleslegessé válik és a felek akár a markolattal verhetik be egymás fejét; az ilyen vad, utálatos küzdelemben minden ember ugy védekezik, ahogy tud. Ezzel a tárgyalás be volt fejezve. Az ítéletet szombaton hirdetik ki.

— Nők férfruhában. Párisból írják, hogy a rendőrfőnökség legutóbb a biztosokat és ügynököket figyelmeztette arra, hogy nincsen megengedve nőknek férfruhában járni. E figyelmeztetésre az szolgálatot okot, hogy a legutóbbi kivégzések alkalmával megtörtént, hogy néhány kíváncsi, de szegénylős fiatal hölgy férfi nadrágba és kabátba bujt, hogy felne ismerve szentani lehetessenek a véres látványának. A rendőrségi figyelmeztetés egy 1835-ki rendeleten alapszik, mely megtiltotta a nőkeket a férfruha viseletét. A rendelet kivételeket is megengedett, ha. t. i. a rendőrfőnök valamely nőnek engedélyt adott, akkor szabadon járhatott férfruhában. Csakhogy ezen engedélyeket nagyon ritkán osztogatták. — Ez időszertut mindössze tíz olyan nő van Párisban, a kik engedély birtokában vannak. Ezek közt említésre méltó egy amerikai hölgy, a ki hazájában férfruhában szokta megülni a lovat és e szokásról Párisban sem akart lemondani; továbbá egy festőnő, a ki a Louvrebán egyházi képeket másol. A tiszletsretémeltő asszonyságnak gyakran kellett létrebra hágnia, és nyilván attól félt, hogy e közben női ruháinak feltebbenése akaratlanul más képet találna elárulni. Vannak egyébiránt a Louvrebán olyan festőnők is, a kik talán mert fiatalabbak, nem félnek az ilyen eshetőségektoél, és azért nem öltönek férfruhát.

zetési ára fél évre 5 frt negyedévre 3 frt. Divatcsarnok ezimalatt a Hölgyek Lapja divatképes részeis külön megjelenhetnek szépirodalmi rész nélkül de minden száma nyolcz oldalra terjedő s Párisban nyomtatott divat képekkel. Előfizetési ára félévre 3 frt évnegyedre 1 fr 50 kr. Színes képekkel s külön mellékletekkel havonta 10 kr több. A Szépirodalmi Csarnok hetenként megjelenő regény folyó irtat a világirodalom legújabb regényeit közli. Előfizetési ára fél évre 26 füzet 3 frt évnegyedre 13 füzet 1 frt 50 óra 4-5 füzet 50 kr Mindezeket kiadja Dr. Milassin Vilmos Budapest Szervitater 8 szám kiold egyuttal 80-90 féle legújabb érdekes regény is megrendelhető rendkívül olcsó áron kötete 20 és 30 kr. A nevezett kiadó szivesen küld bárkinek is ingyen és bérmentve mutatvány számotogy a Hölgyek Lapja mint a divatcsarnok és szépirodalmi csarnokból is rendkívül olcsó áru könyveiről pedig részletes árjegyzéket.

— Kisfaludy Sándor összes munkáinak kiadása érdekében a Franklin-társulat a következő felhívást intézi a magyar közönséghez: „A magyar irodalom már rég szükségét éri Kisfaludy Sándor művei teljes kiadásának, és több mint egy évtizede, hogy Toldy Ferencz a teljes kiadásnak tervét is elkészíté, Toldy halálával a kiadás elmaradt de a szükség még éreztetőbbé vált, főképp azóta, hogy Kisfaludy-nak számos levele, magán- és hadi naplója előkerült. — Az irodalomnak vélt tehát jó szolgálatot teneni a Franklin-társulat, melynek Kisfaludynak minden munkái és hátrahagyott munkái megjelentek volt, mikor elhatározta, hogy Kisfaludy Sándornak összes költői és prózai műveiből teljes kiadást rendez. A lehető teljesség elérésére a Franklin-társulat azon hazafias kérelemmel fordul a magyar közönséghez, első sorban a költő rokonaihoz és örököseihez, hogy Kisfaludinak birtokukban levő eredeti kéziratait, ide érte leveleit is, a társulatnak rendelkezésére bocsátani sziveskedjenek. A társulat a kéziratokat, melyekért teljes felelősséget vállal, az igazgatóság nevére kéri cizimezetni (Budapest, egyetem-utca 4 sz.) és lemondás után köszönettel azonnal visszaszolgáltatja.

— A bírság. Jegyene András bejött. Még odakint levette a kalapját s körütekérlőn a könyökével, köhültett párszor. A kampós-botot megtámasztotta a szögletbe a folyosóra, nem kell az a szobában, nincs ott kutya. Tehát András bejött. Nagy vigyázattal hajolt az ajtóáilincsre, vizsgál szemmel nézvéen azt, nehogy valami csudaerősen be találja csapni. Aztán lassan előbbre lépett. Meztelláb volt, nincs értelme ilyen meleg időben a csizmahordásnak. Vörösbarnára éget lábait csöndesen rakta előre. Mikor a kapitányi asztal elé ér, megbillenti bizalmasan a fejét és alázatos „adj istent“ köszön. — Ehuu a pöcsét, behoztam. — Be ugy-e? — Be ám. Nem tom mire mennek vele. — Hogy mire ugy-e? Adja csak ide azt a pöcsétet. Jegyene Andrást átnyújtja a kapitányi idezőnyét, a melynek vány-vényes nevét a jó magyar észjárás az egyszerű „pöcsét“ szóval mondja. Mert az idezőnyen rajta van a városi czimer Ha nincs rajta, akkor nem ér az egész masina semmit. Euféfogva nem is idezőny itt a hívogató szó, a minek parancsára belátogat a kapitányi szobába onnan a hantázai major alól a pusztalako szegedi ember, hanem a „pöcsét“. A pöcsét az ur. Tehát Jegyene András illó tisztelettel fogvány csücskőn a hosszad papirdarabot, átnyújtja a kapitányi urnak. — Ehu-e! — No, hát kenduek a lovai tilosban jártak. — Nono: csak módjával, — feleli Jegyene András — Csak éppen hogy keresztül hajtoitam őket azon a földön. De a pusztázó perzekutor meglátta mindjárt. Nem is legelt az a két ló ottan, alighogy a patkójuk érte a fűvet . . . Vagy mit is beszélék hiszen nincs is rajtuk patkó. — Nincs ugy-e? — No hát hogy nincs. De nem is tesz az semmit, hogy volt-e rajtuk patkó, vagy nem, — mondja a kapitány. Jegyene András fülel és kiderül az arca. Hiszen ha az nem baj, akkor nincs hiba. — Hanem a tilos helyen való legeltetésért fizet kend négy forint bírságot. — Mennyit? — Négy forintot. András körül nézi magát a szobában s lehajtvan fejét, szakértőleg megvakarja annak a bubját. — Elég nagy pénz az, egy ilyen szegény embernek. — Tizenöt nap alatt le kell fizetnie. — Ugyan ne mondja. — szól csodálkozva Jegyene András. De pedig ugy van. Vagy hogy tán le akarja most fizetni rökötön. — Hogy hát most . . . Azt mondja a tekintetes ur, hogy hát most? . . . Ejnye ejnye . . . Hm . . .

— Hát az a kérdés, hogy van-e kendaél anyyi pénz? — Dehogyan van. — szól András és lemondólag üt kezével egyet a levegőbe. Nincs énám egy karjeczár se. Még fia sincs nálam a pénznek. — No hát akkor 15 nap múlva hozza, kend be. — Igazán be kell hozni? — Báu, be. Mert másképp végrehajtás lesz a dologból, aztán azzal is nagyobb lesz a fizetség. — Az már igaz. No de mégis nagy stróf az a négy forint. Két akkora lóért? Aztán pej mindakettő . . . No de elme-gyegy hát. Indul kifelé s a hogy az ajtóból köszöntő-szóra visszatordulna, valami az eszébe ötlík. Nini, kapitány ur, hát a pöcsétöt nem adják vissza? És a kapitány ur felel neki a szegedi dilektus tömör nyelvéen, a melynek minden szavát jól megérti a pusztalako. Mert az e-vel való beszédet nem nagyon tudja megérteni. Olyan az neki, mintha idegen beszéd volna. De a miájta beszédünkön talán még a Kozmoszt is megtanulna. — Nem ám Ammán itt marad. — Ejnye, ejnye . . . — Biz ugy a. — Ugyan hát osztán mért nem adódik a vissza? Hát mit csinálna kend avval? Mi haszna volna kendnek abba? — Nono, — mondja Jegyene András és lehuzgálja a mellénye szöcskét — mégis . . . — Különben a hogy gondolja kend. Hát ahun a pöcsét. — Nono, — motyogja sértődve Jegyene András: — Minek a neküm? Nem kö anétköm. Ugy is csak eldobnám. — Hát akkor minek kéri kend? — No hát csak ugy, — dörmögi elszegyenülten. Hirtelen áthajítja a kurta szűrt a másik vállára és megy kifelé. — No hat isten áldja. — Isten áldja. Azután visszafordul az ajtóból. — Nini, menyit is hoztak, kapitány ur? — Négy forintot. — Négyet, ugy-e — szól elgondolkozva. Négy forintot? No hat ehun a pénzük! Visszamegy a kapitányi asztalhoz és négy gyűrött bankót simogatva rak le oda . . .

Husáruk. eg'lapitva bejelentve 1886 június hó 0-tól július 7-ig 30-40 kr. Rác Gvörgyné Czeplé- utca 2599 sz. alatt. 36 kr Erdei Jánosnál Morgó-utca 587. szám. alatt. 44 Jóna Mihálynál Miklós utca 2031 uz. a, Várad utca 2121 sz. a. Magyar Gábornál Piac 1-ső székben Rác Gábornál Csapó utca 794 sz. alatt és a három izraelita székben a piaczon. — Minden többi bejelentett 25 mézarszékben pedig 44 kr. Jegyzet: Magyar Gábor három székében 1 kiló hus nyomtaték nélkül 8 krral drágább. Debreczen 1886. június 29-én.

Felelős szerkesztő és kiadó lapulajdonos: Vértési Arnold. Főmunkatárs Karezag Vilmos.

TRADE MARK CHAMPAGNE AYALA & Co. Egyedüli raktár Debreczen és vidékére csak GERÉBY FÜLÖP-nél DEBECZENBEN.

MATTONI-FÉLE GIESHÜBLER legújabb érvényes SAVANYU-KÚT legjobb asztali- és üdítő ital, kitűnő hatásának bizonyult köhögésnél, gégehajoknál, gyomor- és hólyaghurtnál. Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

Fogfájás csupán a FEYTONA által távolítható el. Debreczenben. Higyi de nézd meg kinek Dr. Botschnek V. Emil czepléd utcai gyógyszerházban.

Irodalom.

A Hölgyek Lapja a legfényesebb divatlap s az egyetlen, mely hetenkint jelen meg. Szépirodalmi részbe a legelső írók irtanak; divat része pedig Párisban nyomtatik s Páris legfényesebb divatlapjának a Revue de la Mode-nak magyar kiadása. Előfi-

Ninos többé fogfájás

A SOULAC-i Gironde apátság
tisztelendő BENEDEK-rendi szerzetesek Dom Maguelonne Prior
fogvizének
használatával
2 arany-érem; Brüsszel 1880. London 1884.
A legmagasabb kitüntetések.

Boureaud Péter prior által 1373 évben feltaláltat
A tisztelendő Benedekrendi szerzetesek fogvizének használatával, naponként néhány cseppet vízbe véve, megakadályozza és gyógyítja a fogak odvasságát, melyeknek fehérséget és szilárdságot kölcsönöz, amennyiben a foghúst erősíti s teljesen egészségessé változtatja. — Valóságos szolgálatot teszünk elap olvasóinak, midőn a régi és hasznos szert, a legjobb gyógy- és egyedüli óvszert fogfájás ellen ajánljuk.
A cég alapítottát **SEGUIN** 3. Rue Huguerie, 1897. Fügynök: **SEGUIN** 3. BORDEAUX.
Elixir dentifrice 1 frt 50 kr. 2 frt 50 kr. és 4 frt Poudre 80 kr. és 1 frt 25 kr. Pâte 80 kr. és 1 frt 25 kr.
Raktárak Debreczenben: Schwarz M. Benő, Szepessy és Kerekes kereskedéseiben s Dr. Rothschnek E. gyógyszer-tárában.

Időleges tudósítás!

A nyári idény vége felé járván a még raktáron lévő
női, férfi és gyermek czipó árukat
tetemesen leszállított áruk

Az aranycsizmához

felszámítása mellett bocsátom áruba, mivel elvem ellen van árukat, egyik idényről a másikra megtartani.

A mit azon kéréssel hozok a nagydémű közönség tudomására, hogy az eddig irányomban taunított szives pártfogását részemre továbbra is fentartani sziveskedjék.

kiváló tisztelettel

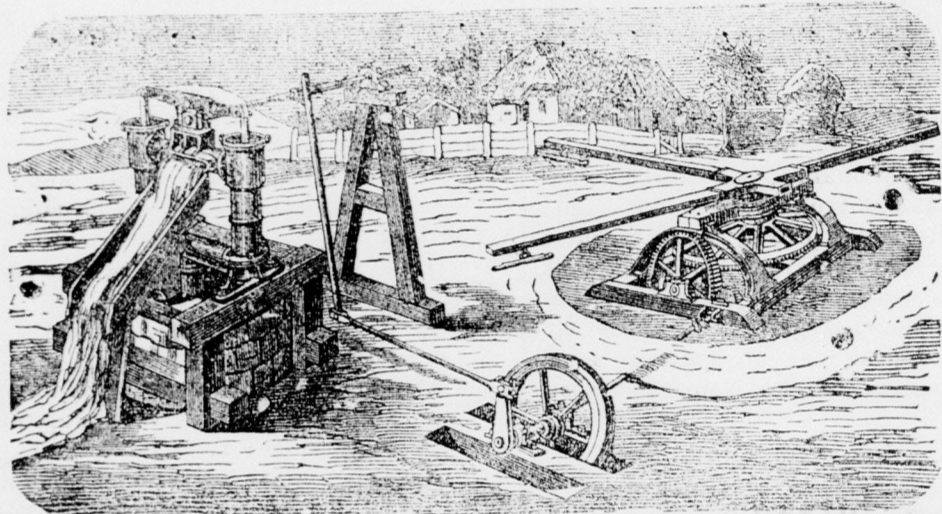
FALK OTTO

Debreczenben, főpiacz a városháza épületében.

Alapított 1858-ban.

WALSER FERENCZ

első magyar gép- és tüzelőszerek gyára, harang és ércöntödéje,
BUDAPESTEN ROTTENBILLER-UTCZA 66.

Ajánlja gyártmányát mint magyar különlegességet
kutakban és mindennemű szivattyukban

Elvállal teljes vízvezeték berendezését városok, földbirtokosok és magánzók részére, modern technikai alapon és kedvező feltételek mellett, ajánlkozik

KÖZ és MAGÁN FÜRDŐK

felszerelésére

szagmentes ürszékek

felállítására s minden vízművi munka gyors és pontos kivitelére.

Képes árlapok, és részletes költségtervezetek kivanatra díjmenten köldetnek.

EGYETLEN BELFÖLDI SZIVATTYU GYAR.

UJ DIVATU BETÜKKEL GAZDAGON BERENDEZETT NYOMDA DEBRECZENBEN.

A „DEBRECZENI ELLENŐR”

legújabb és legdivatosabb betükkkel
gazdagon felszerelt

KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZENBEN SZECZHENYI UTCZA SIMON-ház

ajánlkozik mindennemű nyomdai munka gyors, díszes kiállítására.

Községi és gyámi rovatos ívek hivatalos nyomtatványok

MINDEN ALAKBAN

ÜGYVEDI ES KERESKEDELMI NYOMTATVÁNYOK

falragaszok, körlevelek, gyászjelentések, levélfejek és levélborítékok,

báli meghívók, névjegyek füzetek és könyvek

a legjutányosabb áron állittatnak ki.

VIDÉKI MEGRENDELESEK PONTOSAN TELJESITTETNEK.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettek.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettek.

Szerkesztő
Szeczhényi-utczán

1898. évi 14. szám
valamint
nincsen közzé

Bérmertelen

XIII.

F.

(M. E.
hetedhet
Ez a farka
még pedig
ioni kezd
kis bárány
gyon tetsz
bolyú tago
rámondul:
látod, hogy
édes farkas
rényen. —
zavarhatná
mint maga
fel az orda
farkas bacs
No ha köte
másik, hát
is ette.

Van e
mely ezelő
juhozott, m
tartományo
getre és há
felsziget el
lus-állam, m
mas ország
mot, hogy
számára. L
eszén; mik
érezte mag
gőző orosz
belekóstolt
hezebbnek
Oroszország
gében; de
től való fűg
czeiben mi
zatosan tud
kénytelen v
tásnál.

Bulgár
sének proc

„Debrec

A T

Félig p
ez, majd te
fideles vagy
ismét nótakr
játszott rossz
ilyen különös
mint én, ugy
találták a do
lelték benne.
czot mutatta
álukat, a gy
rekre nyitott
jai frissen tö
lomban, mely
töltöttek be.
mintha meg f
virágok, mely
gőden reszket
gok rezgése
kerubínok fönt
Egy jó t
piébános meg
czára, meit a
tesen ismét vi
fordult a föl
só könyörgést
liumut. A hiv
elhagyják hely
tak a templom
póiket.

Mikor a
keresésére ind
tyében a miko
főssét, s félér
kénytelenséget
ő vendégszeret
hallgatott, m
összehajtogatta
mosolyogva ig
— Hogy